

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

2. De Virginis ortu materno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

fragabili, ne in vestibulo hæreamus, ad reliqua accingamur.

II. QVÆSTIO.

De Virginis origine maternâ.

MAjor fortassè difficultas circa hanc quæ-
stionem consurgit; siquidem circa avum
virginis maternum quatuor differentes opinio-
nes reperiuntur, quarum tres primas author Exe-
getici volens silentio involvit. Primam omnium
P. Canisius & alii Doctores modestissimè refe-
runt, licet quartam amplectantur. Recens autem
tractatus Germanicus primâ istam crassi erroris
damnat, velut contrariam SS. Patribus, sacre Scri-
pturæ & Catholicæ fidei; ideoque hic non saltim
sed aliquantò pressius delibanda veniet. Historia
duodecim tribuum vetustissima, in Breviario Ro-
mano anno 1520. Parisiis procuso, summatim
quidem, attamen ad scopum intentum affluen-
ter traditur in festis SS. Joachim & Annæ, imò
multò amplior, quam contineatur in epistolâ
S. Hieronymi: *Petitis à me &c.* ad Chromatium
& Heliodorum Episcopos directâ, complexu
tamen sermonis consimili: In festo namque S.
Joachim lect. 3. syllabatim de eodem leguntur
verba hujusmodi: *Decursis in timore Dei & sim-
plicitate ter denis ferè annis, JOACHIM divino
nutu uxorem duxit Annam, virginem ingenue
stirpis, & annorum viginti, moribus & vitâ consi-
mitem, in castro cui vocabulum est Sephora usque
hodie*

*hodie famoso, non longè à monte Carmeli, duobus
duntaxat miliaribus à Nazareth distante, ex Sto-
lano & Emerentianâ sanctis parentibus, quam-
quam, ex Bethlehem esset oriunda.*

2. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus in syno-
do Ephesinâ clarissimus propugnator fidei Ca-
tholicæ, sub annum Domini CCCCXXXIII.
contra Nestorium Episcopum Constantinopo-
litanum, dogmatizantem, quod virgo Maria dici
non debeat Theodocos, id est, Deipara, sed Chri-
stotocos seu Christipara, quasi hominem tantum
hæc puerpera genuerit, libellum fertur conscri-
pisse de ortu B. Mariæ, qui modo non extat, sed
alibi delitescit. Verba sunt R. P. Laurentii Cupe-
ri, SS. Theologiæ Licentiati, & Carmelitarum
quondam Provincialis cap. 4. vitæ S. Annæ; Tri-
themius quoque lib. de Scriptoribus Ecclesiasti-
cis, Tractatu quoque de laudibus S. Annæ c. 6 &
principio libri de miraculis S. Annæ eidem Cy-
rillo similiter assignat tractatum de vitâ & con-
versatione S. Annæ ad Cælestinum Papam I.
transmissum: quibuscum consentiunt quæ pri-
dem antea à Dorlando & Bornio, nec non à Ba-
tavo anonymo principio vitæ S. Annæ, à Pepino
ab Amando Zirixiensi c. 1. Legendæ S. Annæ, à
Mantuana in Fastis, ab Henrico Mauroy & in
Passionali Sanctorum tradita suppetunt.

3. S. Cyrillus præmemoratus, sicut & alii Sto-
lanum & Emerentianam parentes Ismeriæ & An-
næ, sororum, atque Ismeriæ filiam Elizabetham,

matrem S. Joannis Baptistæ commemorant. Hierosolymitanæ Ecclesiæ usus sic tradit, quem simul cum Cyrillo citat Eckius homil. 4. de Annunciat. Ea opinio reperitur in serm. 26. S. Augustini ad Eremitas editionis 1513 Parisiensis, sed Basileensis & Antwerpensis edit. serm. 25. Id ipsum tradiderunt Bertrandus Cardinalis serm. 2. de nativ. Domini, Sigebertus monachus in Chronico ad annum 399. Antoninus p. 1. histor. tom. 5. c. 6. §. 10. Gabriel Biel suppl. dist. 20. q. 2. Mantuan. in fine lib. 1. Parthenices. Speculum Redemptionis humanæ pag. 12. Eckius homilia 1. de S. Jos. & in festo S. Annæ. Fasciculus temporum edit. 1485 Venetianæ fol. 66. Historia Lombardica n. 126. Catalogus Sanctorum Episcopi Equilini lib. 4 c. 162. De Trugillo in festo S. Annæ, Joannes Major Doctor Parisiensis. Dorlandus vitæ S. Annæ lib. 1. c. 2. Anonymus Batavus fol. 13. Mauroy Apologiæ p. 1. c. 36. Rickelius art. 2. super Matth. Conrad. Wimpenna de trinitio fol. 162. Trithemius c. 6. Driedo lib. 3. tract. 3. cap. 1. par. 4. de dogmat. Odolavus, Wilderad principio vineti. Lansbergius serm. de S. Annæ edit. 1570. Antwerp. Surius 13. Maji in vita S. Servatii, Michael de Hungaria serm. de S. Anna, Hartmannus Scheidel in Chronico, Salmeron Tomo 3 tract. 8. pag. 71. & tom. 4. par. 2. tract. 11. Cornelius Jansenius Concordiæ evang. c. 3. Didacus Stella in c. 1. Lucæ. Jacobus à Logenham, atque alii multi, quos adducit noster Mauroy

roy Doctor Sorbonicus in apologiâ pro Judæis Christianis anno 1555. Parisiis editâ. part. 1. c. 36, fol. 166. quæ quidem traditio tantisper grassata est, donec à novis succedentibus corriperetur.

4. Sed & ultima ætate eandem traditionem de Stolano & Emerentianâ Parentibus S. Annæ atque Ismeriæ præter Bornium anno 1601. 1610. & 1639. recusum Antwerpiæ pervulgarunt, ejusdem translator, Gallus Josephus Petrochius Rothomagi apud Davidem Ferdinandum publicatus, Guilhelmus Estius in c. 7. ad Hebr. Veron. in triumpho Joachim & Annæ, Regius & Hieron. Natalis in annotationibus, Diez Conc. 3. in Visitat. Toletus annot. 108. in c. 1. Lucæ.

5. Altera traditio, quod Isachar Annæ pater fuerit, in supplemento Jacobi Philippi Bergomensis ad annum mundi 5180. reperitur, pro quo Isachare & Nasaphat Conjugibus volumen vetus M. S. Bibliothecæ Lobkowitziæ allegat Sylvester Steierus historiæ genealogicæ D. N. Jesu Christi par. 2. pag. 90. Præterea opinio tertia successit, quasi Anna Gaziro genitore mundo illuxisset, cujus meminit Petrus de Natalibus Catalogi lib. 8. c. 51. Binæ opiniones istæ velut minus certæ à paucis sectatoribus frequentatæ, antiquatæ sunt celerius.

6. Recentior Sententia, Ordine quarta, superiori seculo ad umbelicum devoluto, in Ecclesiâ Latinâ primum enata est, videlicet quod Mathan Sacerdos & Maria Conjuges Annam procrea-

crearint, atque in dicti asserti probationem Nicephorus Calistus, qui circa annum salutis 1300. in Græciâ vixit, suæ historiæ Ecclesiasticæ lib. 2. c. 3. inseruit fragmentum Hippolyti, non alterius quam Thebani, sicut evidenter patet ex M.S. Chronico Græco, ejusdem Thebani in Bibliothecâ Vaticanâ Romæ, quod ipsum ex Serenissimi Bavariæ Ducis bibliothecâ mutuatum Henricus Canisius SS. Canonum Ingolstadii Professor, publici juris fecit; & Antonius Possëvinus exinde accuratè admonuit contra Nicephorum, qui dicti fragmenti auctorem nominaverat divinum Hippolytum, Portuensem Episcopum, quem alii sanctissimum Christi Martyrem crebrius indigitant. Chronicon Thebani cum memorati Canisii notis, Theologi Almæ Universitatis Coloniensis posteritati consecrarunt bibliothecæ magnæ Patrum Tomi 9. par. 1. pag. 1007. Suspensâ itaque per Nicephorum gloriosâ hederâ *divini Episcopi Portuensis*, atque adeò vetusti Scriptoris, nil mirum quod talibus præconiis acciti, ille-ctique recentiorum multi, obviis quasi ulnis traditam genealogiam amplexi sint. Portuensem illum anno Christi 220. sed Thebanum Hippolytum anno 950. (intervallo satis prolixo 730. annorum) vixisse memorant. Nicephorus anno 1553. primum Latinus factus prodiit.

7. Auctor Dialogi contra Judæos (quæstionis primæ num. 5. descriptus) loco ibidem citato subtexit hunc tenorem: *Habebat idem liber*

Elia

Elia Iudæi & Iosephi genealogiam & genuinam, quæ in sacro Matthæi Evangelio descripta est. Cæterum agebat habuisse Iosephum filios quatuor ex uxore Salome, Iacobum, Simonem, Iudam, & Iosen; filias tres Esther, Thamar, & Salomen, quæ Zebedæo conjunx, Iacobum & Evangelistam Ioannem edidit. Erat autem Iosephi uxor Aggæi filia fratris Zachariæ Sacerdotis, Patris Ioannis Baptistæ. Zacharias & Aggæus Barachia filii, Abiâ Sacerdote nati. Porro erat id temporis Ioseph viduus: ut fuerint Salome & Ioannes Baptista fratrum filii & huic Aggæus, illi Zacharias patruus. Salomen dico non obstetricem virg. Mariæ, sed Iosephi fratris uxorem. Nam Obstetrix illa consobrina erat Elizabetha atque virginis, ut ostendit S. Luca Evangelium. Erant enim tres sorores Bethlehemeses ex Cleopatra & Soripatris regno, ante Herodis Antipatris regnum. Prima nomen Mariæ, alteri Soba, tertia Anna, Earum prima in Bethleem nupta Salomen obstetricem peperit. Altera & ipsa in Bethleem Elizabetham. Tertia in Galilea genuit virginem Mariam, quam & Deiparam Christiani vocant; ut sint Salome & Elizabetha & Virgo trium Sororum filia. Ita is liber genealogiam Virginis explicitam continebat, qui & aliorum quorundam

Iudæo-

m Ni-
 1300.
 e lib. 2.
 terius
 M. S.
 Biblio-
 enissi-
 Henri-
 fessor,
 ex in-
 n, qui
 vinum
 quem
 ius in-
 norati
 is Co-
 theca
 ispen-
 à divi-
 ripto-
 ti, ille-
 is tra-
 ensum
 ippo-
 o 730.
 s anno
 æstio-
 citato
 z liber
 Elia

Iudeorum genus declarabat, qui nihil interest ut nunc dicantur. Hactenus Dialogus, qui eodem sententiarum situ & ordine cum fragmento Hippolyti Thebani coincidit, hoc solum excepto, quod uterque aliquid addat aut demat.

8. Jam nunc indice porrecto, saltem demonstrato considerandum; Eliæ Judæi librum verosimiliter vetustum fuisse, nam recens conscriptus primâ fronte explodi potuisset; Vetustate autem præsuppositâ, si Hippolyto Thebano Synchronus fuerit, quæritur uter ex altero suam implevit lacunam? Ambo interim enormiter hallucinantur; dum castissimum Joseph, (contra tam multos Patres qui præcesserant, imo contra fidem Ecclesiæ, sicut Petrus Damianus Cardinalis olim scripsit) asserunt bigamum, & quidem genitorem sex vel septem prolium, secundo dum virgini matri obstetricem assignant, à quo paralogismo SS. Patres & Doctores Scholastici penitus abhorrent, tertio Germanicus tractatus tenorem Hippolyti, non ex integro reddens, sollicitè cavit, ne Mathanem trium fororum Bethlehemiticarum genitorem, indigaret *Sacerdotem*: mysterium istius silentii tertius aliquis edisserat. Plura in duobus præmemoratis Scriptoribus suppetunt suspecta & affectata nimis, quæ dilectæ brevitatis studio hîc suppressa, prudens Lector facili negotio eliciet, si fragmentum Hippolyti a Nicephoro adductum, cum libro Eliæ Judæi

supe-

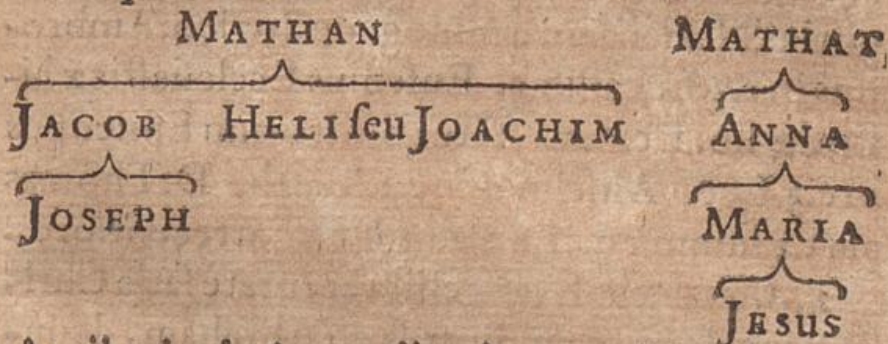
superius recitato sagaciter expendat. Pro naturâ
 primi commenti addendum obiter, quidquid
 olim Christianorum calamis de Iosephi prolibus
 influxit, ex Judæorum suggestione haustum fuisse,
 cuius rei testis est vetustus Scriptor Origenes
 super cap. 13. Matthæi. Nec dissimulandum quod
 sub incunabulis Ecclesiæ, Hebræorum Sacerdotes,
 Scribæ & Seniores in omnes gentes literas
 transmiserint ad Judæos dispersos, ne Christi
 doctrinam reciperent, ut tradit Oecumenius in
 cap. 40. Actuum Apostolorum. Insuper Judæorum
 machinationes in fraudem, & Christianorum
 exterminium, atque blasphemias continuas,
 deducunt S. Hieronymus comm. in epistolam ad
 Titum lib. 1. c. 3. Tertull. adversus Judæos, Am-
 brof. lib. 3. in Lucam. Irenæus in Dialogo cum
 Triphone. Sozomenus Ecclesiast. historiæ libri
 2. c. 8. D. Thomas 3. par. Julianus Pomerius lib. 3.
 contra Judæos. Bernardinus de Bustis Rosarii
 part. 1. serm. 14. in adjuncto consilio. Petrus Ca-
 nisius Doctor Marialis lib. 2. c. 6. Cæsar Baronius
 Cardinalis Apparatus n. 35. & 36. Angelus del
 Pastomi 2. in Lucam lib. 22. c. 12. & Joannes Lo-
 rinus in actus Apostolorum c. 7. v. 52.

9. Andronici Dialogus pro auctore nomi-
 nat librum Eliæ Judæi. Nos sanè Thebani Hip-
 polyti felicitatem admiramur, cum Evodius,
 Africanus, Eusebius Cæsariensis, S. Hieronymus
 in arcanis Hebræorum versatissimi, Joannes Da-
 masc. Hebræus natus, & ut verbo dicam tam
 multi

multi illustres Patres antiqui Græciæ, istius geneleos venam non attigerint, neque à mille quingentis annis, Latinæ Ecclesiæ Scriptorum calamistratio isthæc influxerit unquam. Hippolyti Thebani aliquot errata & Nicephori sphalmata multa taxant Baronius in Annalibus, Bellarminus de Scriptoribus, Possevinus in Apparatu, & quidem in bibliothecâ selectâ, Nicephorum asserit Schismaticum, & parum æquum Latinis; quocirca Occidentalis Ecclesia à Spiritu sancto directa, maturius egit, quam quod ad Nicephori pronunciatum, nullo alio digniori testimonio adminiculante, asserti Hippolyti traditionem ad Breviarium aut Martyrologium Romanum hæctenus admitteret. Attamen Cuperus cap. II. sibi elegit sequi Hippolytum, *nisi postmodum aliquid certius innotescat.* Toletus in cap. I. Lucæ annot. 108. recitata auctoritate Hippolyti mox subnectit: *Nihil tamen certi hac in parte constituere possumus.* Idem sentiens P. Salmeron aliam opinionem amplexus est. Auctor Exegetici ob causas rationabiliter moventes, Hippolytum secutus, voluit loqui ut plures, donec radiis æterni Solis, nebulæ, si quæ intercurrant, dispergantur, & veritas omni caligine submotâ propalam denudetur, quâ viâ factu facile erit, ut *multa renascantur, quæ nunc cecidêre.*

10. Nonnulli recentiorum ab Hippolyti genealogiâ elongati, in diversa abeunt. Petrus Opnerus Heli uxorem facit Annam, Franciscus Lucas

Lucas Brugenſis cap. 3. Lucæ verſ. 23. Ego, inquit, malim intelligere hunc Heli avum fuiſſe B. Mariæ, patrem Annæ. Cornel. à Lapide in cap. 36. Numer. commentatur, quod Lucas describat parentes S. Annæ, unde cum is ait de Heli, qui fuit MATHAT, intelligendus non ſit filius, ſed gener. MATHAT enim, inquit, fuit pater non Heliſive Joakim, ſed Annæ uxoris Joakim. Cornelium ſequitur Matthias Faber conc. 8. de Concept. Virginis atque (à Nicolao Lyrano in c. 1. Matth. & ab Opmerop pag. 181. ſuæ Chronographiæ longè diverſum) exprimit ſchema genealogicum ſubſequens.

Antilogius huiusmodi quis non miretur? Fundamenta & congruentias aliorum examini relinquimus, & an talibus conjecturis opus ſit, ubi ſenſus apertus Eccleſiæ, & gravia teſtimonia prævalent.

III. QVÆSTIO.

An Mathan Evangelicus idem ſit cum Mathane Hippolyti?

Augustinus Tornielus in ſacris annalibus ad annum Mundi 4037. n. 3. ex Damasceno
Q spe-